

DET KONGELIGE
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENT

Statsråden

Stortinget
Ekspedisjonskontoret
Karl Johans gate 22
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref
201101136-/HGR

Dato
14.09.2011

Svar på spørsmål nr. 1893 til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Rigmor Andersen Eide – om hvordan myndighetene bidrar til oppstart av virksomheter basert på nye typer livdyr

Jeg viser til spørsmål nr. 1893 til skriftlig besvarelse oversendt fra Stortingets presidentskap. Spørsmålet er reist i brev av 06.09.11 fra stortingsrepresentant Rigmor Andersen Eide.

Spørsmålet lyder som følger:

"Hva har Landbruks- og matdepartementet gjort for å legge til rette for å starte opp virksomheter basert på nye typer livdyr i Norge?"

I begrunnelsen for spørsmålet er det vist til en henvendelse fra en alpakkaprodusent som opplever at støtteordninger og dyrevelferdsforskrifter ikke er tilpasset nye næringer.

Jeg vil understreke at det ikke er fastsatt noen spesiell dyrevelferdsforskrift for hold av alpakka. Produksjon med alpakka omfattes av den generelle forskriften om hold av produksjonsdyr, som omfatter alle virveldyr som avles eller holdes for produksjon av mat, ull, hud eller pels, eller for andre produksjonsformål. Tilsvarende krav finnes i EU. Som for andre dyr, omfattes også hold av alpakka av den nye dyrevelferdsloven.

Mattilsynet opplyser at det fra sentralt hold ikke har vært lagt spesielle føringer for praktisering av dyrevelferdsregelverket for alpakka. Det er Mattilsynets distriktskontorer som i det enkelte tilfellet må vurdere om dyreholdet er i tråd med regelverket.

Jeg vil også vise til at ved import av klauvdyr kommer et omfattende dyrehelse-regelverk til anvendelse. Dette har som formål å ivareta god dyrehelse og beskytte norske husdyr mot smitte utenfra. Mattilsynet opplyser at eventuell import av alpakka, vil bli håndtert på lik linje med import av andre klauvdyr.

Når det gjelder støtteordninger for produksjon med alpakka, vil jeg vise til at den omfattes av flere tilskuddsordninger. Og jeg vil understreke at denne støtten ikke er begrenset til kun å gjelde oppdrett av livdyr for salg, men at den også omfatter dyr som jordbruksforetak setter inn i produksjon. Beitetilskuddet, som er vesentlig i kulturlandskapssammenheng, gis for hold av alpakka, og de viktige areal- og kulturlandskaps-tilskuddene kan gis med grunnlag i grovfôrproduksjon (inkl. beiting) til alpakka.

For investeringstilskudd og regionalt miljøprogram får hvert fylke årlig tildelt et rammebeløp som grunnlag for sin forvaltning. Innenfor rammen er fylkene gitt et relativt stort regionalt handlingsrom i forvaltningen av ordningene og kan fastsette kriterier som gir grunnlag for utbetaling av disse tilskuddene, og eventuelt også til jordbruksforetak med produksjon med alpakka.

Jeg vil videre peke på at det økonomiske grunnlaget for en jordbruksproduksjon ikke alene avgjøres av hvilke tilskudd produksjonen er berettiget. Man må også ta hensyn til hvilke markedsinntekter og driftskostnader som er knyttet til produksjonen.

Partene må ta hensyn til summen av disse faktorene i sine vurderinger under jordbruksoppgjørene. I denne sammenheng kan det vises til at for mange mindre husdyrproduksjoner, har partene tradisjonelt lagt til grunn at de som spesialproduksjoner må kunne ta ut en relativt stor andel av sin inntekt gjennom markedet, og at produksjonene derfor i mindre grad har vært omfattet av støtteordningene over Jordbruksavtalen.

Selv om produksjon med alpakka er en ny og meget liten driftsform i Norge, mener jeg at gjennomgangen over viser at alpakka er positivt behandlet gjennom støtteordningene over Jordbruksavtalen.

Med hilsen

Lars Peder Brekk